

Publicerad 2006-01-31 23:35 av BubZ

Skilsmässodramatik på hög nivå. ty om man lever med den som man icke är lik, ja då blir det så...

Romeo och Julia – Den bittra sagan om när folk bara borde sluta

V/O Speaker

I det lilla samhället bortom horisonten är stressen ett övervägande faktum och ångestladdningarna är totala. På väggarna hemma hos Romeo och Julia som varit tillsammans alldeles för länge har tavlor trillat på sned och ingen orkar längre bry sig om vad som är viktigt. I vardagsrummet sitter Romeo framför Tv apparaten och äter mackor med smält ost som är slarvigt framdukade på det otorkade bordet.

In genom vardagsrumsdörren rusar Julia, hon är mycket uppstressad och rör sig hastigt och ryckigt över golvet fullt av damm.

Julia

Ställer ned en Ica –kasse på golvet

-Romeo, goddag, jag har handlat på vägen hem till dig prins,

Nu är jag hemma ifrån jobbet om du minns

att jag finns. Har du hört nyheten? Våran konung, han är död,

Ett folkligt uppror har honom kollektivt avlivat.

Romeo

Rapar

– Konung, vilken konung? Tyst jag sitter här och äter bröd

med smält ost på, som jag själv har skivat.

allt till hockeykvällen banne mig och specialprogrammet efteråt med ögonblicken som man minns!

Julia

Drar sin hand över pannan och genom håret

Ack, min make, hör du mig? Konungen jag säger, han icke längre finns, Vår herreman av landet i afton stupat har.

Och vem i denna världen vet, ack ve, om fosterlandet vårt blir kvar.

Jag vändas utan vetskap, Tvi!, Jag måste finna svar.

Romeo

Snyter sig

Vi har dock vår tv, och tablå för året ut i allafall.

Julia

Himlar stort med ögonen

Tror min bästa herre manne att kanske han är ball !?

stora skitgris dumma karl, vem tror du att du är egentligen, ditt tråkiga intervall.

Romeo

Slår sin hand i bordet

Störa mig med politik, när smörgåsen lockar med sin ost, Vafall!

Fruktansvärda kvinna till tyrann, Åh så jämrarns kall,

Likt slalom utan skidor eller snöboll mot en marshall,

Kommer du hem och bråkar som en hackspett mot en tall

Bitter blir jag, vrång och sur av dina vansinniga bimbo skall.

Men det min fagra Julia, jag lovar ärat högt att ändra skall.

Här är täcke, här är kudde, nu flyttar du till våran hall!

Julia

Förbannat vilken mansgris, kan detta vara sant!

Vid Gud, din stora stövel med skit, Din satans elefant.

För blott ett antal år tillbaka, fann du mig vara intressant.

Men så en dag en tv apparat plus tipskupong och hela våran kärlek slant. Bytte frugan emot sporten, enkelt och galant.

Romeo din Satans gris, hur kan du göra så, din förbannade fjant!

Romeo

Petar näsan

Julia, min dumma fru, Det ska jag tala om för dig just här och nu.

piggar upp min tillvaro, det gör knappast du.

Och heller är du inte något vidare vinnarhjul.

du har vårtor, lukta svett och har blivit gammal, nedsliten och ful.

Blotta känslan att du finns, den existerar långt iväg från kul.

Och mitt argument som håller bäst, det är orden: -Så är det ju!

Så tag nu ditt pick och ditt pack, och din tråkiga uppsyn och märkliga stil. Försvinn ur vårt hem och lämna nyckeln till vår bil.

Min enda tröst som jag som sportfanatisk har,

är hockeykväll på fyran med dunder och fanfar.

Mitt sinne blir totalt när Foppa Forsberg rörd av Gud

drar pucken över isen som helgat sändebud.

Där finner jag all lycka när kung Foppa över isen far,

Jag känner mig helt upprymd efter det att matchen vunnits och är klar.

och sist men störst och det bästa utav allt.

När jag pustar ut i min fåtölj då är inte du längre kvar!

Nu får du hålla käften Julia, är det klart.

För nu börjar hockeyn snart

Julia

Slänger nycklarna hårt på golvet framför Romeo
– Nej nu min helga skam vid torteringspålen stå.
hur kan du lilla människa med att uttrycka dig så?

Romeo

Kliar sig i skrevet

– Det är inte så svårt, det är bara till att gå på!

Julia

ÅåååH!!

Om det finnes en man på denna jord som kunde mig förstå,

Så sannerligen skulle ock densamme mannen gärna slå

dig hårt på truten så att dina tänder inte längre finns.

och det min förbannade prins vore sannerligen ett av ögonblicken som man minns. Så ta din satans
dumburk och håll dig för dig själv.

Sitt och dö här ensam efter mången ensam kväll.

Vid Tv apparaten och med tablån som räcker året ut.

Och hoppas hårt här för dig själv att livets låga slocknar ut

rätt snart så att du slipper att vandra till en kiosk för att inhandla en ny tablå.

Åh, Romeo det är så att man vill spy.

Jag går min väg, det är slut!

Lämnar Romeo, Ut ur scen

Romeo

Efter Julia

- Ja stick du bara, jag vill förresten för den delen icke heller dela något mer med dig, eller med någonting
som runtomkring

kan tänkas att påminna om dina tjut !

Det skulle ändå bara resultera i att vi skulle bli fler.

Och vid min gud, att du bara skulle föda döttrar då

på något förbannat konstigt vis, jag ler när jag tänker aldrig mer.

Och inget mera komma tillbaks och fjäska heller för den delen!

Sätter sig ned i fåtöljen

– Åh vad skönt nu ska jag bara sitta här och fläska.

Knäpper med fjärrkontrollen

Men vafalls min gud, en känsla smyger sakta på

av obehag att hockeykväll på fyran ej ska gå.

Knäpper intensivare med fjärrkontrollen

Vad tusan, var är hockeyn någonstans??

Och gubben där istället som förs bort av ambulans.

Suddiga ljus av märkliga ting.

Om inte hockeyn börjar snart så blir mitt inre ingenting.

Förlåt mig men var kan jag känna mig trygg nu? Förstår i små, formaterade ting. Hallå min Foppa Forsberg, för helvetes alla demoners grinande svärter och plågade själars vilsna avkommor som fått ding. Skulle detta vara viktigt att svea rike har en monarki.

Och gubben som de skjutit han går mig alldeles förbi..

vem är han? Ärligt talat det skiter väl jag i.

Skulle kungen vara död? Inte Foppa inte, toppen av min hierarki.

Jo min gud, de säger så. Foppa min kung varför då?

Jag vill inte mer. Sluta! Ingenting kommer någonsin någon gång igen att vara vad det var som tänkt att saker skulle bli.

Inte eller att vara, eller bara vara fri?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BubZ med Poeter.se id #6774 innehar upphovsrätten